

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Külös-monostorutca 781. sz.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorát 1-szor 7 kr., 2-szor 6 kr., 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bérlegdíj.

Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).

Nyilttéri cikkek sora után 20 kr. előleg behűldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Kolozsvár, nov. 25. 1867.

Kolozsmegye közelebről lefolyt bizottmányi gyűlésében igen jó benyomást tett egy leirat, melyben a megye közönsége értesítettik, hogy a királyhágóninnyi törvényhatóságok állandó képviselő bizottmányai részéről nyilvánított óhajtsók nagy része már valószínű van, illetőleg a legközelebbi jövőben teljesülve lesz.

Ilyen: a csödkiegyezkedési eljárás (a híres Vergleichs verfahren) eltörlése!

Ilyen: az ügyvédek felszabadítása!

Ilyen: az erdélyi legfőbb törvényszék működésének megszüntetése!

Ilyen: a telekkönyvi intézménynek Erdélyre való kiterjesztése!

Oly nevezetes, oly életbevágó intézkedések, hogy azoknak fontosságát csak az nem fogja méltányolni, a ki e kérdések horderejének vagy elemi ismeretét se jutott még el, vagy olyan ember, a ki a világ teremtésén semmit se tud méltányolni.

Ezen leirat szerint a lépések már megtették arra nézve is, hogy az erdélyi hatóságok mielőbb egy közös jog és törvénykezési rendszerbe befogadtassanak, s igazságügyminiszter ő nmlga gondoskodni fog — addig is, míg a magyar kormány e körüli szándékai valószínűsítik — oly intézkedések kibocsátásáról, hogy a provisoriumtól örökölt rendszer azon hatásai, melyek legkárosabbaknak mutatkoznak, megszűnjének.

A miniszterium tehát nem állapodik meg eddig kifejezett óhajtsáink valószínűsítésénél, hanem ünnepélyesen igéri, hogy tovább halad intézkedéseivel, hogy lassanként kibontakoztat azon átkozott hálóból, a melybe a provisorium alatt különösen Erdély, mint a Schmerling-politika gondosan kiszemelt sarkpontja, mesterségesen belebonnyoltatott.

Szép, de ha ily jóratörékvő kormány, hát miért nem ragad ki egyszerre ez átkozott hálóból? miért tépegeti csak rendre szét azon aczélszálakat, miket a provisorium alatt izmainkon átszöttek ellenségeink? — kérde türelmetlenül némely jó hazánkfi, kit az a gondolat tesz búsmaggyará, hogy ha ő lenne a kormány (zsebében a val indennitvel) milyen világot teremtené huszonegy óra alatt, de a ki — úgy hisszük — igen hamar, s nemcsak a maga, hanem mindnyájunk kárára, megtanulná, mily igaz van a francziának, mikor azt mondja: qui trop embrasse n'étreint pas la gloire!

Mi azt hisszük, hogy éppen mert amaz aczélszálak izmainkon t. i. legkényesebb érdekeinken vannak átszöve, már magában e körülmény is gyöngéd óvatosságra inti államférfiainkat, s ha ugyanezen fennidézett leiratban az mondatik, hogy például „tekintettel kell lenni az igazságszolgáltatás folytonosságának, s az anyagi magánjog tekintetében is a teljes jogegység fentartásának kiváló érdekeire“ van-e komolyan gondolkodó ember, a ki az óvatos eljárás ezen indoklását méltányolni ne tudná?

A mi tiszteletreméltó búsmaggyar honfarsunk talán nem sokat törődnek az éfélé csekélységekkel, s csupa patriotismusból talán izmainkat az utánszakasztán az aczélszálak möhön ragadtott szétéledelével, ő igen sok jót akarva egyszerre: végezne semmit, azt is úgy, hogy senki se köszönne meg, kivéve azokat az atyafiakat, a kik mindig vigasztalhatják magukat a val a szomorú nótával: „nem adnám száz forintért, hogy semmim sincs.“

De éppen ezért talán jobb is nekünk, hogy jövőnk megalapításának nagy művéhez oly emberek munkássága hordja össze a szegletköveket, a kiknek patriotismusához valami egyéb is járul a munka sikerének biztosítására, a kiknek jelszava „többet észszel, mint erővel.“

Vasútnak építéséhez is csak hozzá látnak, s ha a türelmetlen hazafiság emberei még nem repülhetnek bérceink közt gözmozdonnyal, ez valóban sajnos; nem is lehet nagyon rossz néven venni, ha itt-ott zúgolódnak a „lassuskodó“ kormány ellen, hiszen van sok ember, a kibe a letűnt 18 év alatt — midőn valamivel több kurázszi és ész kellett a kritizáláshoz — sok méltó harag

belerekedt az akkori kormányok ellen, s azt csak ki kell adni most, a midőn okkal ok nélkül bátran korholhatjuk a kormányt, mert hiszen az a mi kormányunk és szabad a szó. Mi is lenne az oppositóból, ha még az se vettetnék a magyar kir. miniszterium szemére, hogy még csak vasútat se épített Erdélynek, pedig mióta átvette a hatalmat, már eltelt — nó, hány esztendő? — összesen 9, mond: kilencz hónap!

Nem mondjuk mi, hogy már minden dolgaink oly pompásan mennek, mintha a „magyarok Istene“ különös kedvezésből a tökéletesség és mindenhatóság varázsszellemét leheltet volna miniszteriumunkba; ily kormány nem volt s nem is lesz soha a világon.

Nem mondjuk mi, hogy egyéb feladatunk sincs, mint minden intézkedésre servilis megnyugvással, térde fejét hajtani, a bálványimádás cultusát terjeszteni. Isten őrizzen politikai közszellemünk ily bárgyu elhanyaglásától!

Sőt elismerjük a jogot, miszerint határozottan s függetlenül kimondhassa bárki is véleményét bármilyen kérdésben, a mint ezt nem egyszer tettük magunk is s teendjük azt ezután is. Elismerjük, hogy némely specialis kérdéseinkben van helye a sürgetésnek, s azt maga a miniszterium is jó neven veszi, ha alapos és jóindulatból ered. Hogy pedig oppositóra semmi szükségünk ne lenne, azt senki se állítja, a kinek az alkotmányos pártok nobilis mérközéséből származó közhaszonról csak sejtelve is van.

De a ki azt hiszi, hogy abból áll a loyális komoly ellenzékiekedés, hogy semmit se méltányoljunk; hogy a kormányt derűre borúra csak korholjuk; hogy legnemesebb intentióit is kétértelmű színbe állítsuk; hogy folytonosan zaklassuk és mortificáljuk, rendszeresen elszibbaszszuk s tekintélyét aláássuk: az olyan ember vajmi távol van az ellenzéki valódi nemes hivatásának szabatos felfogásától, s az öntudat azon nívaujától, a hol igényt formálhatna arra, hogy a hazának vagy bárkinek is köszönetet érdemlő szolgálatot tesz dőre túlbuzgóságával.

Mi azon meggyőződésben vagyunk, hogy valódi erkölcsi diadalra csak méltányosság és ildom, csak nemes eszközök és nemes küzdelem vezethet, s a baloldal tábornokai és kapitányai saját érdekében is legjobban tennék, ha végre már rendreutasításnak némely fegyvertársaikat, a kik azon párt egyruhájában tisztességes politikai küzdelekre az ellenzékiekedés oly árnyát vetik, mely torz alakjával pártkülönbség nélkül minden nemesebb érzékű hazafinál csak visszatetszést s undort szülhet.

Halmágyi Sándor.

Orosz törekvések Magyarországon.

Oroszország forradalmi politikáját taglalgván egy igen érdekes cikkben a „N. Fr. Pr.“ mindenekeelőtt a török tartományokra, Csehszázra s Galiciára mutat, hol e politika különböz kiadásai emissariusok által legtitesebben ütik. — De a mi minket legközelebről érdekel, az az idézett cikk további folytatása, mely így szól:

„Oroszország karja azonban Magyarországra is kiterjeszkedik. A moskovitismus a jelen perczet igen alkalmasnak találja a végből, hogy a magyarországi szlávok közt izgasson, s hogy azokat épp oly módon ingerelje a magyar kormány, mint a délszlávokat a porta ellen. Oroszország kísérletei a szlávokat és magyarokat egymás ellen ingerelni, s mint az első védnöke Magyarországon tért nyerni — nem új tünemény. Ellenkezőleg egészen a 17-ik századba benyulnak és nem csekélyebb gondot okoztak Mária Teréziának. Biderman innsbrucki tanár egy közelebb megjelient iratában meglepő felvilágosítások nyújtanak egykorú forrásokból Oroszország és a Rákóczi-család alkudozásai s a tokaji orosz „borküldöttség“ felett, mely nem volt egyéb politikai ügynökségnél, továbbá Oroszország igyekezetéről magához vonni az osztrák szerbeket, a magyarországi g.-n. egyesült zárdák javadalmazása s az akkori propaganda más eszközeiről. Midőn az oroszok 1710-ben Szepes- és Sárosmegyékbe betörttek, parancsnokuk kijelenté, hogy ez az osztrák kormány támogatása végett történik, de ezalatt Rákóczi követre fogadtatáson volt a császári Sz. Pétervárott. Az orosz segítség a magyar szlávok, nem

az osztrák kormány számára volt. 1849-ben is nem annyira ennek szorongattatása birta rá Oroszországot a magyar felkelés leverésére, mint az, hogy Magyarország szlávjainak a czár hatalmas védő karját mutassa. Az orosz beavatkozás panszláv szellemű mű volt; nem nagylelkűség volt Ausztria iránt, hanem pusztá önzés. Ezt nemcsak a magyar emigratio vezeterei: Teleky, Klapka emelték ki, hanem pártatlan történetírók is, mint p. o. Desprez Hippolyt.

A múlt században oda volt leginkább irányozva Oroszország törekvése, hogy részint kitűnőbb magyar szlávokat szolgálatába vonjon, részint tömeges kivándorlást eszközöljön. A különben is gyér lakosságú Magyarországra ez nagy veszély volt s azért az osztrák kormány 1752-ben szigorú rendeletet bocsátott ki, mely a kivándorlók nejeit rögtön büntetésekkel, magukat a kivándorlókat elfogatásuk esetében három évi börtönnel fenyegette, s a feladónak fejenként 24 forintot ígért. Ennek dacára 1755-ben több ezer szerb vándorolt Oroszországba és Nenadovics Pál karloviczi metropolita fáradozásai nélkül még többben mentek volna. A múlt század ötvenes éveiben előfordult zavarok orosz ügynökök művei valának.

Bidermann tanár azt állítja, hogy a mostani osztrák politika a magyarországi szlávokat Oroszország hálóiába kergeti, hogy a dualismus oly kormányforma, melylyel a szlávok soha sem barátkozhatnak meg, s jobb lett volna, ha a németek a szlávokkal egyezkednek s nem a magyarokkal. Megengedjük, hogy a magyar alkotmány a nem-magyarok számára kevés kedvezőt nyújt, hogy a tótok és szerbek sok kellemetlenséget okoznak a magyar miniszteriumnak; de oly butáknak őket még sem hisszük, hogy inkább a moskovita barbárság szolgái, mint a magyar korona állampolgárai akarnának lenni. Azt is tudjuk, hogy a dualismus szálka a szlávok szemében, hogy a federalismust rajongának, mely lehetővé tenné számukra, természetesen terroristáit a csehszázai és krajnai németeket. De a dualismus az egyetlen fennálható államforma Ausztriában; a német szabadelvűség egyesülhet a magyarral. Egyetértés a szlávokkal lehetetlen volt a német-osztrákoknak. Nem volt-e Belcredi-miniszteriumunk, mely szabad tért engedett minden szláv gerjelmeknek? Kerestek akkor a szlávok politikai egyetértést a németekkel? Általában mit tettek? Csehszázban keresztülviték a nevétséges és brutális nyelvtörvényt, a német gyermekek kötelezett tanítását az édes zengzett cseh nyelvre; Laibachban sloven pronounciamentókkal a mivel világ babetáját idézték fel; Zágrábban épp oly kevés akartak egyezkedni Béccsel, mint Pesttel. Ausztria szlávjai — ez tünt ki Belcredi alatt — nem kormányképesek, politikájuk világos gondolat helyett határozatlan eszményekben és érzelmekben áll.

Bidermann félelmét egy új polgárháború végett Magyarországon alaptalannak tartjuk. Minden orosz izgatás dacára a magyar szlávok megfontolndják a magyar miniszterium elleni fegyveres ellenállást. Megemlékeznek arra, hogy 1849-ik tavaszán a magyarok nemcsak velők, hanem az isaszeghi csatában az osztrák hadsereggel is elbántak. Megemlékeznek továbbá arra, hogy a mostani miniszterium nem forradalmi, hanem a császár által kinevezett és elismert miniszterium. Ha fegyvert fognának Pest ellen, azt egyszerűen Bécsre is emelnék; fölkelés a magyar kormány ellen, lázadás a birodalom ellen! s ezt csak nem tehetjük fel a szlávokról, kik folyvást loyaltásukról beszélnek.

A pusztában kiáltónak szava:

„Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenesekké ösvényeit.“ Luc. 3. r. 4. v.

Nem várják az örök nyugtalanabbul a hajnalt, sem a kik álmatlanul töltene hosszú éjszakákat, mint várja az erdélyi rom. kath. clerus és intelligens buzgó nép saját egyháza autonomiájának visszaállítását, egyházi és iskolai ügyeinek vegyes zsinat általi önálló kezelését.

Isten, ki Salamon király ő felsége mondása szerint, a multakat megújítja, létét ad azon magát közóhajtsá — többet mondok: szükségessé vált eszménék, hogy a kiskorúság alól fölzsabaduljunk. Ugyanis a nagy apostol szavai ezek: „Mig az örökös kised semmit sem különbözik a szolgától, jól lehet mindennek ura; hanem a gyámok s gondviselők alatt vagyon az Atyától rendelt ideig.“ Gal. irt. l. 4. r. 1. v.

A vegyes zsinat megtartása nem új gondolat. Így találjuk ezt az Apost. Csel. könyveinek 16. r.

4. v. hol is ezen szavak állanak: „Midőn eljártak a városokat (Sz. Pál t. i. és Timótheus) eléadák nekik, hogy tartsák meg a végzéseket, melyeket az apostolok és vénék rendelték, kik Jéruzsálemben valának.“ Ezen szentirási hely classicus helye a vegyes zsinat megtartásának. Hasonlót találunk az Apr. const. első r. 1. tit. 3-dik artik.-ban. Hála a jó Istennek! oly derék férfiak készíték és egyengeték az utat, kik remek correspondentiaikban már is bebizonyították azt, hogy akarnak is, tesznek is, kikben az ész jósága a szív jóságával párosult; kik, mint hajdan Áron és Mózes a legnagyobb frigyen és egyetértésben állanak. Ugy legyen, csak is egyesített erő vezetheti a kath. anya szentegyházat üdvös céljainak elérésére, tettleges létesítésére.

Édes Idvezítőnk mondja: „A hol ketten, vagy hárman összegyűlkezve vannak az én nevében, ott vagyok én is közöttük.“ Egy nagy munka végbevételére sokféle munkások szükségeltetnek. Nem fogja senki tehát csodálni, vagy rosálni, ha én, ki már 40 évi szolgálatom után a napnak és hévségnek terhét leraktam, s arra hivatva nem vagyok, mégis a munkások közé sorakozom és napszamos gyanánt téglá, vagy mész vitelével ahoz járulok. Ki tudja melyik avatott mesterkéz fogja azt fel dolgozni?! hisz Szent Pál szavai szerint az emberi testben is különféle tagok vannak, de az egésznek fenntartására egyetemesen működnek.

Alóli csekély nézetem és belátásom szerint a következő kérdéseket vélném legelőször is megvitatandónak és elintézendőnek lenni:

I. A Vegyes zsinat képviseleti rendszerének megalapítását.

II. Az évenként megtartandó vegyes zsinat ideje s helyének meghatározását, hogy arra a hivatalosak commode megjelenhessenek.

III. Az alapítványos jószágok és alapítványok czélszerű kezelésének módja feletti tanácskozását.

IV. Az iskolák száma feletti conferentiát, mely a legszorosabb viszonyban áll azzal, hogy tisztán tudassék, hány iskolát bir ellátni a tanulmányi pénzerő.

V. A szükséges perceptornak és számvevő hivatalnokoknak meghatározását.

VI. Azon kérdés eldöntését: Csik-Somlyón legyen-e idő folytán fölláttandó 8 osztályú főiskola vagy Székely Udvarhelyen? tekintetbe vévén azt, hogy Csikszék az erdélyi katolicismusnak classicus földje és hogy ottan a szegény székely ifju legkönnyebb módon tanulhat.

VII. Azon summa pénzeknek, melyeket kisebb nagyobb összegben magánosok és községek a cs. somlyói gymnasium emelésére ezeltől ígértek — fölszedését és tökéltését, úgy érteve ezt, hogy a községek által ígért nagyobb summák a meueyiben befizetve nincsenek, költével mellett a községek kezén maradjanak, nem lehetvén seholy nagyobb biztonságban.

VIII. Az iskola szütnidőnek (feria) éghajlati, egészségi és gazdasági szempontból július és aug. forró havaira való szabályozását.

IX. A csik-szt mártóni s Szerda mezővárosi felesleges népiskoláknak megszüntetését azért, mert azok az ugynevezett parochialis iskolák által eléggé pótolhatók.

Ezek azon szerény nézetek, melyeket elmondani nem éppen szükségfelettinek tartom. Ki tudja egyik eszme más jobb eszmecserére minő befolyással leend. Egyébiránt, ha a kezdet bajossági szerencsésen megoldatnak, azután más több kérdések, p. o. az ugynevezett stolaris illeték szabályozása is stb. önkéntesen fognak következni. Végre pedig azt kérdem: vajlon ellenségek lettem-e igazat szólva? Gal. 4. 16. — Ha rosul szoltottam, tegyen bárki bizonyosságot a rosztól. Ján. 18. 23. Én, mint Ciceró mondja: Sine invidia et refellere, et aequo refelli paratus sum,“ mert bútan koromban olvastam Ovénusból:

„Stulta haec invidia est cui cuncta recentia sordent.“

Invidia stultitia est, cui nova sola placent.“

A békességnek, egyetértésnek és szeretetnek lelke lakozzék mindnyájunkkal. Amen.

Gyula-Fehérvárt, nov. 17-kén, 1867. évi

Solyomkövi.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése nov. 21-kén.

A közelebbi ülés jegyzőkönyve hitelesítetté, elnök a beérkezett irományokat jelenti be.

Ezután elnök a következő szavakat intézi a képviselőkhöz:

Mély fájdalommal jelentem a tisztelt háznak képviselő-társunknak és a ház egyik alelnökének Dózsa Eleknek elhunytát.

Két irányban tartozott ő hazánk jelei közé: mint hazafi: szigorúan teljesítette a haza iránti kötelességeit, s mint a tudomány embere: tudományt, felvilágosítást, értelmiséget terjesztett.

Mind a két pályán szerzett érdemei elhunytá után is élni fognak.

Midőn e fájdalommal jelentem a tisztelt háznak bejelentem, kérem, méltóztassanak részvételüket jegyzőkönyvileg kifejezni; egyszersmind szerzett érdemeinek elismerése és méltánylása tekintetéből abban megegyezni, hogy a ház nevében temettetvén el, az innen eredő költségek a havi költségvetésbe fölvéssenek. (Általános helyeslés.)

Ezen szomorú eset következtében nincs egyéb hátra, mint hogy a t. ház tagjait fölkérjem, méltóztassanak a holnapi napon déli 12 órakor végbenemendő temetésen megjelenni.

Egyszersmind fel fog szólni Máros-Vásárhely város központi választmánya, hogy egy újabb választás eszközése iránt intézkedjék.

A t. ház tagjait pedig kérem, hogy a szokott módon kihirdetendő legközelebbi ülésre egy alelnök választására szavazati jegyeiket magukkal hozni méltóztassanak.

A mai ülésnek más tárgya nem lévén, az ülést eloszlatom.

A koronázásra nemes Tordamegye részéről kiállított 3 díszlovassal költségei fedezésére önkényes adományokkal járultak:

Főispán báró Kemény György 200 frt, gróf Teleki Domokos id. 100 frt, gróf Teleki Gusztáv 100 frt, báró Huszár Károly 100 frt, mlgos Tisza László 100 frt, báró Bornemisza János 100 frt, gr. Teleki Károly 50 frt, gr. Béli György 50 frt, gr. Klébelsberg Vilmos 50 frt, gr. Spánoki Károly 50 frt, öz. gr. Kemény Miklós 20 frt, b. Kemény Domokos ifj. 20 frt, mlgs Miksa Elek 10 frt, mlgos Béli Gergely 10 frt, Szentkirályi Gábor 2 forintot. Tolvaj Ferencz ivén adtak: Sárpatak községe 3 frt, Vajda-Szt. Iván községe 3 frt, Tolvaj Ferencz 2 frt, Várhegy községe 1 frt, Póka-Keresztúr községe 1 frt, Póka községe 1 frt, Pusztalás községe 40 frt, Bernáldné 1 frt, Nagy Tamás 10 kr. Ifj. Körösi József ivén: báró Kemény Kálmán 20 frt, Csia Elek 10 frt, Veress Károly 5 frt, Csécs András 3 frt, Kádár Pál 3 frt, Nagy Miklós 3 frt, Réthi József 2 frt 50 kr, Bárdosi György 2 frt, Egyed Kálmán 2 frt, Bálint Ferencz 1 frt, Szász Soma 1 frt, Demeter Dénes 1 frt, Rosnyai Ferencz 1 frt, Korpos Ferencz 1 frt, Missinger János 1 frt, Ceteteanu Márk 1 frt, Urbán Soma 1 frt, Szász István 1 frt, Eltett Albert 1 frt, Szigyártó Mihály 1 frt, Kovács János 1 frt, Koos Ferencz 1 frt, Krissán Juszán 50 kr, Gräzer Soma 30 kr. Tolvaj József ivén: Tolvaj József 2 frt, Fábán József 1 frt, Simonfi János 1 frt, Péter István 1 frt, Márton József 1 frt, Ménasági József 1 frt, Moldován 1 frt, Fábán Ráchel 60 kr, Szentpéteri 40 kr. Horváth Mihály ivén: gr. Teleki Domokos ifj. 5 frt, Horváth Mihály 2 frt, Almási János ivén: ifj. mlgs Thoroczka Sándor 10 frt, Tamás Elek 2 frt, Bosla Ferencz 2 frt, Koronka Antal 1 frt, Vizi Dániel 1 frt, Sárkány Lajos 1 frt, Izsák István 1 frt, Zsákó János 1 frt, Székely János 1 frt, Hácskuj Károly 1 frt, Lengyel Bogdán 60 kr, Balogh György 50 kr, Vernes János 50 kr, Vernes József 50 kr, Czupor Andor 50 kr. (Folytatása következik.)

Torda, november 22-kén, 1867.

B. Kemény György, Nagy Miklós,
főispán. főjegyző.

Levelezés.

Torda, november 21-kén, 1867. (Felvilágosítás.) A „K. Közlöny” idei 137-dik számában nov. 6-áról egy cikk jelent meg, a mely az illető dult a várfalvi hólgyoshimlő tárgyában késedelmezzel vádolni látszik.

Alólírt maga személyét érdeklőleg gondolja, hogy kötelességét teljesítette. A dultól, a ki is sokkal csekélyebb dolgokban a legpontosabban eljár, a melyről igaz lelkiismerettel bizonyítható is, alólírt nem teszi fel, mért hanyagolta volna el kötelességét éppen a várfalvi baj irányában? Egyszerű oka bizonyosan a hozzá intézett, késett tudósítás volt, mert ha volt is hírbe azelőtt is a himlő uralkodása, csak falusi mende-mondának tartattatott, annyival is inkább, hogy az érdeklött betegek sem egy, sem más orvost meg nem szőlítottak a baj enyhítésére, pedig azon csekély orvosi díj mellett, a mely Aranyosszéken gyakorlatban van, a nagyobb rész meg tehető volna. Na. Aranyosszék tisztsége a dultól által kapván a tudósítást nov. 4-kén, még az nap 1591. sz. alatt rögtön intézkedett alólírtnak, a ki is nov. 6-kán kimenvén, a bajnak utánjárva, az illető beteget nem mind hólgyoshimlőskönek, hanem nagyobb részét álhimlőskönek (variolois) találta, számra 14-et. A betegségek száma mind össze az egész járvány ideje alatt 48 volt, ezekből megholt négy, a négyből is egy fél éves csecsemő volt, tehát a járvány nem volt veszedelmes, azt tekintetbe véve, hogy a betegek nem kímélték magukat. Végül megjegyezni kívánom, hogy tud-

másom szerint Várfalva községében legalább 800 lélek van, a mit hivatalos táblázatokból kimutatni lehet, tehát a nyavalya csak is 1/16-od részét járta el a népességnek. Ezeket az igazság érdekében utólagosan megjegyezni kívántam.

Bod Elek,
Aranyosszék rendes orvosa.

Aranyosszék, Felvincz, novemb. 13. 1867. (Bizottmányi gyűlés.) — Aranyosszék képviselő bizottmánya gyűlése f. évi november hó 11. 12. és 13-ik napjain teljesen lejárt, s legyen szabad annak dióhéjba szorított leírását adni.

A megelőzőtt formaszorúségeket elhallgatva, lényegesebb tárgyai voltak:

A méltóságos főkirálybíró úr — mint felelős kormányzatban szokott lenni — számolt a mult gyűlés óta a szék kebelében; a közigazgatási, törvénykezési, közigazgatási stb. ügyekben történetekről, a melyből előrehaladás tűnven ki, kedves tudásul és a felelős kormányrendszer tényleges életbeléptetésének jelölő vétetvén, a bizottmány részéről teljes elismeréssel fogadtatott.

Ezután a mult gyűlésből menesztett hálárészvét és bizalmi feliratokra érkezett válaszok, szentesített törvények, stb. stb. olvastatván fel; következett a közigazgatási alkirálybíró, főjegyző, keblő pénztárnok megválasztása; és megválasztattak 106 szavazattal: alkirálybírónak Posztó Károly 97, főjegyzőnek Magyar Pál 73, pénztárnoknak Komját-szei Lajos 71, és ellenőrnek Létay Lajos 94 szavazattal.

Ezen választás által az alsó járási dultóság tressége jövén, azon állásra választatott aljegyző Magyar Efraim, s ennek helyébe felkiáltás útján Szentpáli Károly.

Következett az előleges költségvetés megállítása, a mi a fizetésekre nézve az eddigi hagyott meg, azon különbséggel, hogy az eddigi „utazási és szolgatartási átalány” ezimen vett összegek, mint rendes fizetések fognak állani, hivatalos utazásban díj a tisztviselőt nem illetvén.

Lényeges tárgyat képezte még a gyűlésnek Tordamegye bizottmányának a képviselőláshoz intézett és pártolás végett átküldött felirata; a polgári perrendtartást tárgyzó és a lapokból már ismert törvényjavaslat I. fejezet 1. §. 4. pontjának eltérő tárgyalása: megható lelkesedéssel és részvétellel fogadtatott az indítvány, a aranyosszék részéről annak pártolására felirat határozatott.

Tárgya volt, még a gyűlésnek egy interpellatio a tisztség ellen, a szék erdeiből a várfalvi hid védelmére köttetett gáthoz egy részben szükséges veszszőnek levágatása illetébel; és egy panasza a tisztség ellen, bizonyos adóhátráléknak végrehajts útján lett behajtása miatt, a melybe a szenvedély még oda nem tartozó más dolgokat is szőtt.

Ezek közül az interpellatióra, mintán a tisztség nevében a mlgos főkirálybíró úr által tett részletes tudósításból felvilágosodott, a bizottmány kifejezte teljes jóváhagyását, s jegyzőkönyvileg méltányló elismerését nyilvánította a tisztségnek erélyes és gyors intézkedése, s az annyi költséggel épített és országos használatnak már átadott hidnak nagyobb veszélytől lett megmentéséért; a tisztség elleni panaszra nézve pedig az adóbehajtás a maga rendén történetnek lenni találtatott; a dologhoz nem tartozó kitérések azon megjegyzéssel utasítottak el, hogy kérelmező jövöre hasonlókkal ne kívánja a bizottmányunk drága idejét elfogni.

Merültek fel még: személyes érdek, önzés és a választás eredményétől félő töprekedés szülte kifakadások és megvallva az igazat, alkotmányos gyűlés tanácskozási termében éppen nem illő személyeskedések is; de a melyek a méltóságos főkirálybíró úrnak igen tapintatos és higgadt magatartása, és a bizottmány nagyobb, érett, komoly, a bizottmányi gyűlések méltóságát felfogni s azt tiszteletben tartani tudó, többsége által csakhamar le-törpítettve; az azokat emelőkire hullottak vissza, és általában elmondhatni, hogy a többség Gy. S. vezér-szónoklata mellett oly higgadt, a tárgyak méltóságához és alkotmányos szabad nemzet képviselőséghez illő modorban tanácskozott, mint az csak becsületére válik, miért a mlgos főkirálybíró úr a bizottmányi ülészek bezárása alkalmával elismerését is nyilvánította.

Szemlélt.

Küküllőmegye, nov. 20. 1867. — Feszült várakozással néztünk megyénk november 15-kén kezdődött évnegyedes bizottmányi gyűlése elébe. Feszült várakozással, mert ezen a párturlódások által már híressé vált megyénkről, rossz akaróink előre híresztelni szerették, hogy itten „kormányellenes demonstratiókra” készülnek, bizalmi nyilatkozatot szándékoznak indítványozni a nagy önszámúzott iránt, azonban hála böles tapintatu főispánunk, a megye és baba közérdekét szívóken hordozó több — higgadt gondolkozásu — hazafiak közreműködésének, az előre híresztelt egyenetlenségek megyénket boldogító testvéries egyetértéssé alakultak át. Kinek nem hevitén hazafi keblét azon jelenet, midőn azon főispán, a ki iránt eddig megyénknek egyik pártja hideg bizalmatlansággal viseltetett, most meleg éljenések közt fogadja, ha a terembe lép, s éljenekkel üdvözl, midőn a termet elhagyja. Vagy kinek nem hevitén hazafi keblét

azon jelenet, a midőn megyénk derekabb férfait, a kik eddig politikai nézetkülönbség miatt hidegen fordultak el egymástól, most egymás mellé sorakozva, a legszebb egyetértésben szavaznak, a megye és baba boldogítására czélzó intézkedésekre? Valóban a kinek keble megyénkben az egyetértés helyreállításán nem hevit fel, az nem táplálhat tiszta hazafi érzelmeket!

A gyűlés megnyitálva felolvastatván a királyi biztos úr ö nmlgától a pénztárnoki és ellenőri hivatalok betöltésére vonatkozó rendelet, a melyben a megyék által kifejezett óhajások elintézése kilátásba tetetik, felirtunk a miniszteriumhoz, hogy a mult gyűléstünk jegyzőkönyvében kifejezett óhajásainkat, aggodalmainkat és óvásainkat, minél előbb elintézni méltóztasson, az országgyűléshez felirtunk, hogy a m. kir. miniszteriumot utasítsa a folyó évi július 9-ről, a hazánkat elszegényítő osztrák törvények hatályon kívül tétele tárgyában tett feliratunknak elintézésére és a miniszteriumhoz, hogy az adó felszedése és kezelése alkotmányosan választott pénztárnokainkra bizassék. Az első napi eredmény dús tanácskozások dícsőségét megkoronázta a honvéd-egylet javára egyleti fíradhatatlan elnök báró Bornemisza János honvéd százados által rendezett fenyves táncvigalom, melyre bálányának gróf Béli Ferencz né ő nságát volt szerencsés a t. h. százados elnök úr megnyerni. A bálánya nemes szerénysége ne legyen megsejtve, ha a közvélemény tolmácsolása végett kimondjuk, hogy egyszersmind a „bál királynéja” jelent meg, s leereszkedő modorával, azon idő alatt, melyben a vigalomban tettelegesen is részt vett, mindnyájunk osztatlan tisztelét érdemelte ki. Örömmel lehetett itt szemlélni a két Küküllő és Maros folyam partjairól összerégelt díszes női koszorút, mely felelevenítette azon régi közvéleményt, hogy:

„hol van annyi szép nő és annyi szép leány, mint benn Küküllővármegye határára?”

Mindezek között legörvendetesebb az volt, hogy az inségre jutott honvéd árvek és özvegyek felsegítésére 360 forintnyi összeg folyt be, melynek egyrészét a honvéd-egylet másnapon tartott gyűlésében azonnal a szűkölködő h. árvek és özvegyek felsegítésére fordított. Köszönet a grófnő ö nagyságának, ki megjelenése, részvéte által a kedélyeséget fokozta; köszönet a fíradhatatlan B. J. honvédszázados és egyleti elnök urnak, ki jó izlése, tapintatos rendezői képessége által, egy a volt honvédek özvegyeinek, árveának nyomorát enyhíté, ily kedélyes összejövetelt rendezett, s mindenekfelett köszönet az áldozatokban magát senki által feltulmulatni nem engedő Küküllőmegye lelkes közönségének!! A megvizsgált honvédárvek és özvegyek nevében — köszönet!!

Es most térjünk politikai érdektü tudósításaink folytatására, másnap olvastattak fel a felirati bizottmány által készített feliratok szövegei, s általános tetszéssel elfogadtattak. A költségvetés megkésztésére albizottság nevezetvén ki, beadott munkálata tárgyalás alá került. Az eddigi kiadások mellett maradtunk, azon különbséggel, hogy 8 szolgabírói segéd felállítását határoztuk el, 2 barom-orvosi állomás szervezését és egy fő- és két al-számvevői állomások rendezését kértük.

Már az első napokon észrevehető volt, hogy a baba boldogságát komolyan megfontoló hazafiak lépéseket tesznek a megyénkben elmérgesedett pártoskodások által okozott sebek beheggesztésére, s már nov. 18-án egy becsületbeli kérdés lovagias elintézése után, a kiegyenlítés megtörtént. Lehetett azt észlelni a főispán úr ö mltga által adott ez napi lakománál, a hol főispán úr ö mltga a megyei pártok közt létrejött kibékülés hosszas fennmaradásáért! tritette poharát. Honvédszázados és honvéd egyleti elnök B. J., mint legfőbb tén-yezőre, a mlgos gróf főispán urra emelt poharat, s egy más pedig b. Bornemisza Józsefre, mint a ki a kibékülést őszinte közbenjárása által elősegítette. A létrejött egyetértés azonnal megtermette gyümölcsét, mert a főispán úr által előterjesztettek közül csak nem egyhangulag választott meg hiányzó tisztviselőinket. Pénztárnok lett Kovács Károly, ellenőr Varga Sándor, főjegyző András István, aljegyző Simon Albert, nádosi járásbeli szolgabíró Mátéfi Ferencz.

A kandidatiót megelőzőleg a főispán úr ö mltga kinyilatkoztatta, hogy helyettesítve volt főjegyző Mártonfi Ignácot, minthogy más téren kíván szolgálni, saját kérelmére nem candidált, mire felszólamlás történt, hogy M. I. már 1849-ben főjegyzőnek volt választva, de mint honvéd főnádgy, a baba veszedelemben levén, nem kívánta a kardot tollal cserélni fel, most már engedje magát candidatni, de M. I. szigorúan ragaszkodott határozatához.

A tisztségi és szolgabírói jegyzőkönyvek megvizsgáltattak, s éles bírálatok tétettek a nem eléggé helyesen tett eljárások felett. A marhavésznek megyénkben lett elterjedéséről talpraesett alispáni jelentést vettünk, melynek folytán a marhavész hazrapozásának megakadályozására elintézett zárlatok szigorú fentartása végett, az eddig alkalmazva volt örök nem levén elégségesek, katonai erőt kértünk, a tatárakl járásban több rendbeli, életbiztonság ellen elkövetett merényletek megzabolázására rögtön híróságot kértünk, s kértük a miniszteriumot, hogy tekintetbe vévén megyénk nyomorult állapotát, a marhavész miatt csaknem minden ol-

dálról el levén zárva, a pénzszerzés módjától megfosztva, az adó-executiót — bár addig, míg e csapás rajtunk meg nem szűnik — felfüggeszteni méltóztasson.

Lemondott megyei mérnökünk helyére a bizottmány ajánlata folytán, főispán úr ö mltga helyettesítési jogát a megyének jelen bizottmányi gyűlésen tanusított higgadt magatartásáért, a megyével megkívánván osztani — Gergely Sándor mérnök helyettesítését — addig, míg a mérnöki állomás rendes pályázat útján választás rendjén betöltetnek, kimondja. Főispán úr ö mltga előterjeszti, hogy a megyei birtokosok lelkes adakozása folytán merült, a megyében annyira érezhető hiányt pótolni egy megyei kórház felépítése által, mely előterjesztés örömmel fogadtatván, lelkes buzgalmaért köszönet szavaztatott, azon óhajások kifejezése mellett, hogy jövöre óhajtaná a bizottmányi gyűlés hasonló középületek felállításáról előre is értesülni. — Végre, az annyi szép eredményekben gazdag bizottmányi gyűlés november 20-án bezárult azon főispáni előterjesztés által, hogy Mártonfi Ignác helyettes főjegyzői állomásában tett hasznos szolgálatainak elismeréséül „tiszteletbeli főjegyzőnek” neveztessék ki, mely előterjesztés a jelen volt bizottmányi tagok által méltányoltatván, örömmel elfogadtatott.

Reméljük, hogy a megyei egyetértés továbbra is virágozni fog, s a megye közboldogságára okvetlenül édes gyümölcsöket fog teremni. *)

S. A.

Az erd. muzeum részére az 1867-dik évi oct. havában beküldött adományok jegyzéke.

I. Könyvek s kéziratok: Schwarz Károlytól, Amtshandbuch für die ev. Pfarrer in Siebenbürgen. Hermannstadt 1867. és Programm des Gymnasiums A. K. zu Hermannstadt für das schuljahr 1858/9 és 1860/1. — Gyulai Páltól, Vázlatok és képek 1. 2. köt. Pest, 1867. és Vörösmarty életrajza Pest, 1866. — A tordai g. e. iskola felügyelő-ségétől, Legementulsi si statutele scolei capitali romane gr. c. din Torda. Clusiu, 1867. — Kozma Ferencztől, a kolozsvári unitar. collegium ifjusága olv. és irodalmi körének multja. Kolozsvár, 1867. — Hauchner Miksától, Egy néhány szó a magyar ifjusághoz. Kolozsvár, 1867. — Zagrág Jánostól egy 1848. évi nyomtatott hirdetemény. — Vargotzhi Peterné, szül. Görög Juhannától egy 1475-iki eredeti oklevél. — B. Kemény Dénesétől egy keretbe foglalt családi ezimer. — A halasi ref. gymnasium könyvtáráról 18 köt. könyv (cserében.)

II. Régiségek és érmek: Gr. Eszterházy Jánostól 1 ezüst pénz. — B. Banffy Elektől egy 1848-beli pecsétnyomó. — Sepper Ferencz váltakozótól a portusi téren a vasuti ásások alkalmával talált régiségekből 5 db cserép, 6 db csont és 37 db bronz régiség. — Pevsina Ferencz mérnökötől ugyanonnán egy ép cserép és egy hasonló ép üvegedény. — Steiner Károlytól ugyanonnán egy bronz kulcs, 2 ezüst és 3 réz pénz. — Szabad királyi Károly-Fehérvár városa tanácsától, ugyanonnán egy cserép persely. — Dr. Lészai Dánieltől 6 ezüst pénz és két papír-pénzjegy. — Heiss Bálint diósgyőri vasgyári gépészől a diósgyőri hamorok mellett barlangokban talált egy bronz díszítmény, egy vas- és egy csont-nyílhegy. — Hermann Ottótól ugyane barlangokból 52 db cserép régiség és a Csepel-szigetéről 1 db faragott kő és 5 cseréptüredék. — Varasdy I. ev. ref. lelkészől, Ersényen talált egy kőek, egy barbar cserép-csupor, 2 ezüst, 16 réz pénz. — Dr. Tauscher Gyulától, Ersényen talált 4 nagy hamvveder 3 fedéllel, 6 könyccsupor és egy csomó bronztüredék. — Tancsi Földvári Józseftől egy 1848-beli vas pecsétnyomó. — Ocsvai Ferencztől 1 ezüst pénz. — Zagrág Jánostól egy papír pénzjegy. — Tegzi Györgytől, a tekei határon a „Rupes” nevű erdős helyen talált régi vas kard. — Várad Józseftől egy ó-diatu fésű. — Gróf Mikó Imre ö nmlgától, a magyar álladalom nagy pecsétje 1849-ből ezüstbe vésve. — Gróf Eszterházy Jánostól külön a gr. Eszterházy éremtár számára egy ezüst érem. — A Por-duson a vasútépítési ásások alkalmával talált régiségekből pénztért váltott be 23 cserép, 5 csont, 7 bronz, 6 üveg, 4 kő régiség és 7 db téglaféle.

III. Természeti tárgyak: Biró Páltól egy darab mészkéregzesele közet Budvár romjából (Udvarhelyszékből). — Herrmann Ottótól 1 db barnaszén a diósgyőri közszenteléből, 55 db közet és kővetlet a Mátra keleti részéből, 32 db vasérc lipony, Tapolcsány, Telekes, Rvanyó, Nadabulya és szitrai bányákból. — Szilágyi Jánostól egy darab mészsziavag levél-lenyomatokkal. — Kovács Jánostól és Kovács Miklóstól 12 db ős mammut csont Ajnács körül. — Gróf Mikó Imre ö nmlgától egy mammut zápfog-türedék a Duna medréből. — Klir Jánostól 2 db kővet a Szt-János kútjáról. — Kerekes Gergelytől 15 db kővetlet ugyanonnán. — Huber Sándortól egy tialaku arany stufa Abrudbányáról. — Fillenbaum Antalné Szapka Eulitától 2 csomó kaktusz-szakáll. — A gr. Eszterházy Kálmántól vezetett vlegyzsai expeditiótól 96 db őssallat csont

*) Tisztelet mindazoknak, kik hazafias buzgósággal érvényesítették befolyásukat azon megye kebelében az egyetértés helyreállítására. Ugy hisszük, az e körüli érdem egy tekintélyes része magát a derék főispánt is illeti.

Szerk.

biztos Sebes Ferencnek, mint nagyapának és ne-jének Kővér Polixénának, mint nagyanyának nevében megdőbbsen szívvel jelenti, hogy egyetlen fiok, az illetőknek szeretett unokájok Sebes Csencs Miklós, a helybeli ev. ref. főtanoda VII-ik gymn. osztálybeli növendéke, élete 16-dik évében f. hó 23-án reggel egy rohamos skarlát következtében meghalt. Egyetlen egy gyermek! A szülőknek minden öröme, a nagyapának és nagyanyának egyetlen vigasza nincs többé! Hült tetemei f. hó 25-én délután 3 órakor fognak a belső-magyarútczából, a rom. kath. szertartás után, a köztemetőbe kivitetni, s ott felettük tartandó rövid beszéd után a végnyugalomra elhelyeztetni. Lelkéért az engesztelő áldozat f. hó 26-dikán délelőtt 10 órakor, a rom. kath. piaci nagy templomában fog bemutatni az ég és föld mindenható Urának.

— Ha nem írhatunk még a magunk tornaegyletéről, gyönyörködjünk legalább a pestiben, melyről a következők olvassuk többi közt az odaváló lapokban: Már magában szép és festői jelenség, 70—80 veres inges, kék öves tornász felvonulását látni; ez meglepetéssé válik, midőn a kettős sorban felvonuló csapat váratlan fordulatot és kifejlődéseket által egyszerre az egész szabad-ért ellepi, és a vezényszóra „szabad gyakorlatait”

(karokkal, lábakkal és az egész testtel tett szabály-szerű mozgásokat) megkezdi. A szereken (gyűrű-hintán, korláton, bakon, lovon) véghezvitt gyakorlatok egészen más oldalról mutatják be a tornászok erejét és ügyességét, a melyek a versenyugrásnál és versenymászásnál, valamint a jobb tornászoknál a nyújtón (Reck) bemutatott gyakorlatnál a tükélynek még magasabb fokára emelkednek.

— (Necrolog.) Fotosi Balogh József életének 79-dik évében f. nov. 20-dikán este 10 órakor végelgyengülés következtében jobblátára szenderült. Fija: József; leányai: Amália, férje Fejérvári Károly s gyermekeik: Jenő, Géza és Erzsivel, s a még kiskoru Anna a szerető, gondos édes apát, illetőleg ipát és nagyapát siratnak. A nemzet egy erős akaratu, vas-szorgalmu, munkás, takarékos gazda, hű polgárát, a magyar vendégszeretet példányképét, az emberiség szíves felebarátját vesztette el a boldogultban. Porrései f. hó 22-én d. u. 3 órakor fognak átadni az anyaföldnek hely. hitvallású szertartás mellett itt helyitt Sajó-Szent-Andráson.

— N. Halmágyról írják nekünk, hogy a zárúdmegyei szellemi és anyagi magyar érdekek egyik legbuzgóbb bajnoka, a tiszta keblű s mindig

áldozni kész hazafi, hű barát, legjobb családapa, a társas baráti körök kedélyvilága, a gróf Bethlenek szolgálatában fáradhatlan erélylyel s önfeláldozással állott férfi, s tegyük hozzá — ellenségeinek tüzyelvű ostroma, Császár Károly, meghalt! Meghalt octob. hó 27-kén Nagy-Halmágyon, élete delében, rövid nyolcz napi meghülés okozta betegség után, hat nevelésre váró árva, gyámoltalan özvegyet s ezek számára kenyérül csak is az emberek irgalmát hagyva maga után. Béke porain!

— Tortola sziget elstlyedését hozták volt amerikai távirat után a lapok. Ujabban kiviláglik, hogy nem az egész sziget stlyedt el, s nem is 12,000 ember veszett oda, hanem csak egy család.

— A Petőfiemlék ügyében. Az 1848-diki szabadságharozban Segesvár alatt el-esett honvéd és hazánk nagy költője Petőfy sir-emléke felemelésére a felvinczi társalkodó-egylet 5 újfrttal, Felső-Fehérmegyébe kebeleztet peselneki szolgabírói járás 7 frt. 55 krral járult, miért az oly szép hazafi kötelességet teljesített adakozók vegyék közönetünket, kik pedig még e. nemes czél kiviteléhez járulni kívánnak, sziveskedjenek ez év végéig áldozataikat annyiival is inkább megtenni, mi-

vel a jövő év tavaszán egyetünk intézkedni fog a siremlék fölállítását keresztülvinni.

Erzsébetváros, november 19. 1867.

Gróf Haller Ferencz,
egyleti elnök.

UJ POSTA.

— Bécs, nov. 22. Az alsóház Skenének azon indítványát, hogy a lajtháninenni tartományok dohánytermesztése engesztessék, 9 tagu bizottsághoz utasította.

— Páris, nov. 22. Mint bizonyost hírlík, hogy a pápa a conferentiára vonatkozó ajánlatot elfogadta.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Nov. 23-án: 5% Metaliques 100 frt 56.85. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 66.60. Kamat 59.20. 1860. Kölcsön 83.40. Bankrészvény 685. —. Hítel-intézeti részvény 200 frt 181.30. London 10 ft st. 100 frt 23 1/4, kr 122.26. Ezüst 120.25. Cs. királyi arany 5.81.

Nov. 21-kén: Földtehermentesi kötvény Magyarország 72. —. Erdélyi 64.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Pályázati hirdetés.

Oláh-Topolca és Mesterháza községek által óhajtott fölállítandó orvosi állomás (doctor de medicene) ezeuol egy új pályázat nyitának meg. Az orvosi évi fizetés 500 o. ért. forint, szabad szállás és 24 öl fenyő tűzifa. A többi kölesítés követelményekre néve a pályázni óhajók a feltételeket az illető járási szolgabírói hivatalnál megtekinthetik, vagy kérdésére irásban kiadattatik. A pályázni kívánók folyamodásaikat szűkösökig igazoló okmányokkal ellátva, a magyar-, német- és román nyelvbeni jártasságok föltétele mellett, 3 hó alatt egyezkednek ezen szolgabírói hivatalhoz juttatni.

Tordamegyefelkötülete vétsi-járási szolgabíróiságától.

Magyar-on, november hava 12-én, 1867.

FEJÉRVENKEI SÁNDOR, szolgabíró.

(373) **CSAK, 28 kr.** (2-6)

fontja a háromszor tisztított moderateur-lámpa olajnak, finum szagtalan valódi-Petroleumnak fontja 20 kr.

Sántos-kávénak fontja	64 kr.
Ceylon-kávénak	72 — 84 kr.
Laguare-kávénak	74 — 78 kr.

Valóságos, s nem cssk elnevezett

Cuba-kávénak fontja	84, 88, 96 kr.
Finum gyöngy-kávé fontja	90 — 96 kr.
Valódi chinai-Thea fontja	3 frtől 6 frtig.
„ orosz-Thea fontja	1 frt 60 krtól 5 frtig.
Hazai-rum kupája	1 frt — kr.
Cubai-rum	1 frt 50 kr.
VALÓDI Jamaicai-rum finom kupája	2 frt — kr.
Valódi Jamaicai-rum legfinomabb kupája	2 frt 80 kr.
Friss pozsonyi-kétszersült fontja	60 és 75 kr.

KAPHATÓK:

CSIKY Testvéreknel

Kolozsvártt.

(374) **Eladó tagosított birtok.** (2-3)

Dobokamegyében Sajó-Szent-Andráson eladóvá tettem, ottan lévő kicsiny tagosított birtokomat, mely áll tízhold és 889 □ öl első osztályú, kilencz hold és 1372 □ öl második osztályú szántó földekből, mely összesen térszen husz hold és 661 □ öl szántókat. Erdő-rész vagyon négy hold és 677 □ öl. A szántókért mostan fizetnek haszonbért évenként kilenczvennégy forintot oszt. értékben. Ezen kívül vagyon egy nagy kiterjedésű telek, mely külön contractus mellett vagyon haszonbérbe adva, évenként huszonegy forintban o. ért. A ki ezen a telken lakik, tartja a szántó földeket is a fenirt haszonbérben. Ezen eladóvá tett birtokot, éppen azon erős joggal adom által a megvásárlónak, a melylyel magam bírom, mely jószágoska már ötven esztendőktől fogva vagyon csak az én birtokomba. Nekem egyenes örökösöm nincsenek, de ha lennének se lehetne szavuk ezen eladáshoz, annyival kevésbé lehet szavuk az oldalos örökösöknek az érdeklött birtok eladása ellen, mert végtagyományt tenni szabad akaratomtól függ, mely az oldalos atyafiakat merőben kizárhatná, de a Successio se léven megnyitva, már csak azért sem lehet szavuk hozzá, de nem szólhat fel az ellen senki más is, mert én érdeklött birtokomat még senkinek se adtam el, hogy pedig valakinek éppen ajándékban dobán oda, a képtelenség, mert szegény ember fekvő birtokot nem ajándékozgat ha esze van, mert kiszámítja, hogy annak eladásából békőző pénz tehetséget ad a jótékony közintézetek közül valamelyiket gyámolítani.

A fennebbieknél fogva bár mily nehézségei lennének a vásárolni szándékozóknak, én arra azonnal felvilágosítást adhatok, és minden lehető kétséget eloszlatok.

Szállásom vagyon itten Kolozsvártt belsőközéputczában az 506 és 507 számok alatt

Lészai Lőrincz.

(270) **O v á s!!** (18-24)

már 35 év óta a legjobb hitelnek örvendő a jeles tulajdonságai miatt nagyon híres

Fernolendt Ferencz-féle

bécsi-vitriol nélküli csizma fénymaz,

és ezért bel- és külföldön ezen készítmény általánosan elismert jelességéért többen (és ezek közt volt könyvvezetőm, ki magát Fernolendt Ferencz öccsének nevezi) azon megdöbbenéssel eszmélt, hogy magokat idegen tollakkal felékesítve „bécsi fénymaz” néven az enyémhez hasonló vignette alatt egy sokkal rosszabb készítményt terjesztessenek. Azért én

FERNOLENDT ISTVÁN

hirdetem és tudatom, hogy még nagybátyám életében 22 évig vezettem a gyártást, kezelést, és hogy boldogult bátyámnak Fernolendt Ferencznek egyetlen és törvényes örököse én vagyok, és mint ilyen egyedül bírom a „bécsi fénymaz” gyártásának titkát, mely fénymaz nem szárad, hanem jóssága mellett 4—5 évig egyenlő lágyan és frissen megmarad. Ennélfogva intem a nagy érdemi közönséget és t. kereskedő urakat ismételve és különösen, miszerint ne engedjék magokat csalóktól rossz készítménnyel, rászédetni valamint a bört rosz vegyítékekkel bemázoltatni.

Az én törvényes bejegyzett czégem

Fernolendt István, Fernolendt Ferencz unokaöccse.

Gyárom van: Bécs, Landstrasse Hauptstrasse Nro 74.
Gyári-raktárom: ezelőtt Grünangergasse Nro 8. most Stadt Schulerstrasse Nro 21.
Bécs, aug. 1. 1867.

FERNOLENDT ISTVÁN.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel (Bel-farkasutca 74. sz.)

Czetz János és társa

KOLOZSVÁRTT,
(középutca Fölly-ház.)

Ajálják gazdagon ellátott női- és férfi divat-kereskedésüket, melyben folytonosan kaphatók és megrendelhetők a téli-idényre többféle Vattmol, Ripsz, Lüsster, Keoske- és Teveször ruha-kelmék, Casmirok, mindenféle színben. (376) (1-6)

Színes nehézselyem kelmék, izetes női-báron, posztó és tollu-kalapok, színházi-ingek, és főékek, goppingi-fűző lájbik, sár-szoknyák, kitűnő kesztyűk lábbelik, ruha-éktimények, s minden egyéb női-pipere-dolgok nagyválasztásban, továbbá:

Valódi rumburgi-, hollandi-, írlandi-, creász-len-vásznak, bécsi-házi és jó szalmazsáknak való vásznak, nagymenyynységben

asztalterítékek,

24 személytől lejjebb. Cradlik, nángénak és csinvándok, derekalytokoknak, finum damasz-ágyterítők, diván elejébe való és szobaszőnyegek különféle színben, finum ripsz, selyem-damaszk, damasz és karton, butor-szővetek, többféle színekben, legújabb francia-díszítésű kész butorok, egyrendbeli 120 frtől 400 frtig.

Kaphatók és megrendelhetők mindenféle nagyságu valódi lószőr-madráczok, selyem- és casmir-paplanok és finum selyem-pokrócok, nagyválasztásban és jutányos árákért.

Kész női-felöltök, a

legújabb divatszertent, üzletünk öszveköttetésben lévén a legelső női- és férfi-szabókkal,

minden e szakba vágó megrendeléseket elvállalunk, gyors és jutányos szolgáltatással mellett.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvártt.

kapható:

Irodai fali naptár 1868-dik szökő évre

katholicus és protestáns, görög-orosz és izraelita naptárral, bélyeg-illeték táblákkal, a kolozsvári cs. kir. levél- és szekérposta, távirda, valamint a Biasini gyorskocsi menetrendével ellátva.

Különös tekintettel hivatali használatra

Ara 30 kr. o. é.

Erdélyi képes naptár 1868-ik szökő évre.

Különös tekintettel a vásárok hibátlan kiadására.

A magyar kir. ministerium, s az erdélyi részek

alkotmányos hivatalainak

tiszti névtarával.

Ara 40 kr.

KODOLANYI A.

Gazdasági Zseb-naptár 1868-ra.

8-dik ÉVFOLYAM. Ara 1 frt 80 kr.

BOCSOR ISTVÁN.

Magyarország történelme,

különös tekintettel a jogfejlésre.

5 füzet. Ara 6 frt.

Törvényjavaslat

a polgári törvénykezési rendtartás tárgyában,

és az

irodalmi s művészeti jogok biztosításáról.

Ara 80 kr.